ସି. ଆଇ. ଟି., ମାଡ୍ରାସ

ବନାମ

ବ୍ରେକ୍ସ ଇଣ୍ଡିଆ ଲିମିଟେଡ୍

6 ଏପ୍ରିଲ, 1993

[ବି. ପି. ଜୀବନ ରେଡ୍ଡି ଏବଂ ଏନ୍. ଭେଙ୍କଟଚଲା, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଆୟକର ଅଧିନିୟମ, 1961:

ଧାରା 10(6)(vii) ଏବଂ 40(c)(iii) - ବିଦେଶୀ ବୈଷୟିକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଦରମା - 'ଦରମା' ଶୀର୍ଷକ ଅଧୀନରେ ଛାଡ଼ - ମୋଟ ଆୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇପାରିବ କି

ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ବର୍ଷ 1965-66 ପାଇଁ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ହିସାବ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଆଦେଶରେ, ଉତ୍ତରଦାତା-କରଦାତା ଏହାର ବିଦେଶୀ ବୈଷୟିକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କୁ ମୋଟ 66,000 ଟଙ୍କାର ପାରିଶ୍ରମିକ ପଇଠ କରିଥିଲେ ଯେଉଁଥିରେ ଅତିରିକ୍ତ ଭତ୍ତା ବାବଦରେ 28,576 ଟଙ୍କା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲା । ଅତିରିକ୍ତ ଭତ୍ତା ବାବଦରେ କେବଳ 13,200 ଟଙ୍କା ଦେବାକୁ ଆୟକର ଅଧିକାରୀ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଆୟକର ଅଧିନିୟମ, 1961ର ଧାରା 40(c)(iii) କୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ବଳକା 15,376 ଟଙ୍କାକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଦେଇଥିଲେ ।

କରଦାତାଙ୍କ ଏକ ଆବେଦନ ଉପରେ, ଅପିଲୀୟ ସହକାରୀ ଆୟୁକ୍ତ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ ଯେ ଯେହେତୁ ଧାରା 10(6)(vii) ଅନୁଯାୟୀ ବିଦେଶୀ ବୈଷୟିକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କ ଦରମା ଛାଡ଼ କରାଯାଇଛି, ତେଣୁ ଧାରା 40(c)(iii) ରେ ଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲାଗୁ ହେବ ନାହିଁ । ଏକ ଆବେଦନକୁ ରାଜସ୍ୱ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲା ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ ଯେ ଧାରା 40(c)(iii) ଲାଗୁ ହେବ । କରଦାତାଙ୍କ ଅନୁରୋଧ କ୍ରମେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲେ । ଯେହେତୁ କରଦାତାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ, ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନକୁ ରାଜସ୍ୱ ଆଗତ କରିଥିଲେ ।

ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ: ଆୟକର ଆଇନ, 1961 ର ଧାରା 10(6)(vii) ଅନୁଯାୟୀ, ଯେକୌଣସି ବୈଷୟିକଙ୍କୁ, ଯିଏ ଭାରତ ଆସିଥିବା ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷର ଠିକ୍ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଚାରିଟି ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସିଟିରେ ବାସିନ୍ଦା ନଥିଲେ, ଦେବାକୁ ଥିବା ପାରିଶ୍ରମିକ, ଯାହା ଜଣେ ବୈଷୟିକ ଭାବରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସେବା ପାଇଁ 'ବେତନ' ଶୀର୍ଷକରେ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ, ତାହା ଛାଡ଼ କରାଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ ତତ୍କାଳୀନ ମାମଲାରେ, ବିଦେଶୀ ବୈଷୟିକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ବେତନକୁ ଆୟକର ଅଧିନିୟମ, 1961 ର ଧାରା 10(6)(vii) ଅନୁଯାୟୀ ସ୍ୱୀକାର୍ଯ୍ୟ ଭାବରେ ଛାଡ଼ କରାଯାଇଥିଲା । ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦରେ କହିବାକୁ ଗଲେ, ଅଧିନିୟମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ଏହା କିଛି ନଥିଲା । ଯଦି ତାହା ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ଧାରା 40(c) ର ଉପ-ଧାରା (iii) ର ଦ୍ୱିତୀୟ ପରନ୍ତୁକଟି ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରିଥାଏ, ଯେହେତୁ "ବେତନ" ଶୀର୍ଷକ ଅଧୀନରେ 'ଶୂନ' ଆୟ ସାତ ହଜାର ପାଞ୍ଚ ଶହ ଟଙ୍କାରୁ କମ୍ ଅଟେ । ଉକ୍ତ ପରନ୍ତୁକ ଅନୁଯାୟୀ, ଉପ-ଖଣ୍ଡ (iii) ର ମୁଖ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାଟି ବାଦ ପଡି ଯାଇଛି । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଯୁକ୍ତି ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଯଦି ଏକ ଟଙ୍କାର ଆୟ 7,500 ଟଙ୍କାରୁ କମ୍ ହୋଇଥାଏ, ଏହା କହିବାର କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ ଯେ 'ଶୂନ' ଆୟ ଏପରି ଏକ ଆୟ ନୁହେଁ ଯାହା 7,500 ଟଙ୍କାରୁ କମ୍ ହୋଇଥାଏ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ମତ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ଠିକ୍ ଥିଲେ ଯେ ଯେହେତୁ ଧାରା 10 ଅନୁଯାୟୀ ଛାଡ଼ କରାଯାଇଥିବା ଆୟ ମୋଟ ଆୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ଦାୟୀ ନୁହେଁ, ତେଣୁ ଏହିପରି ଛାଡ଼ କରାଯାଇଥିବା ବେତନ ଆୟକୁ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 40(c)(iii) ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ 'ଶୂନ' ଆୟ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ।

ଦେୱାନୀ ଅପିଲୀୟ ଅଧିକାରିତା: ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 1287 (NT)/1982

ଟିକସ ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 24/1975 ରେ ମାଡ୍ରାସର 22.2.1978 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଏମ୍. ଗୌରୀଶଙ୍କର ମୂର୍ତ୍ତି, ସି. ରମେଶ, ପି. ପରମେଶ୍ୱରନ ଏବଂ ସୁଶ୍ରୀ ଏ. ସୁଭାଶିନୀ ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ସୁଶ୍ରୀ ଜାନକୀ ରାମଚନ୍ଦ୍ରନ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ମାଡ୍ରାସ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ଏହି ଅପିଲରେ ଉକ୍ତ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ, "ଧାରା 40 ର ଖଣ୍ଡ (c) ର ଉପ-ଖଣ୍ଡ (iii) ର ଦ୍ୱିତୀୟ ପରନ୍ତୁକରେ ଥିବା "ବେତନ" ଶୀର୍ଷକ ଅଧୀନରେ ଯାହାର ଆୟ ଦେୟଯୋଗ୍ୟ", ତାହା ବ୍ୟାଖ୍ୟା ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ଅଟେ । ସମ୍ପୃକ୍ତ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ବର୍ଷ ହେଉଛି 1965-66 । ଉକ୍ତ ଆକଳନ ବର୍ଷ ସହ ସମ୍ପୃକ୍ତ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ବର୍ଷ ସମୟରେ, କରଦାତା ଏହାର ବିଦେଶୀ ବୈଷୟିକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କୁ ମୋଟ 66,000 ଟଙ୍କାର ପାରିଶ୍ରମିକ ପଇଠ କରିଥିଲେ ଯେଉଁଥିରେ ଅତିରିକ୍ତ ଭତ୍ତା ବାବଦରେ 28,576 ଟଙ୍କା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲା । ଆୟକର ଅଧିକାରୀ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ ଯେ, ଧାରା 40(c)(iii) ଅନୁଯାୟୀ ବେତନର ଏକ ପଞ୍ଚମାଂଶରୁ ଅଧିକ ଅତିରିକ୍ତ ଭତ୍ତାକୁ ଛାଡ଼ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ସେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ ଯେ, ଯେହେତୁ ମୁଖ୍ୟ ବେତନ ଅଧୀନରେ ଆଦାୟଯୋଗ୍ୟ ବେତନ 7,500 ଟଙ୍କା କିମ୍ବା ତା 'ଠାରୁ କମ୍ ନଥିଲା ଉକ୍ତ ଉପ-ଖଣ୍ଡର ଦ୍ୱିତୀୟ ପରନ୍ତୁକ ଲାଗୁ ହେବ ନାହିଁ । ତଦନୁସାରେ ଅତିରିକ୍ତ ଭତ୍ତା ମାଧ୍ୟମରେ ସେ କେବଳ 13,200 ଟଙ୍କା ମଞ୍ଜୁର କରିଥିଲେ । ସେ 15,376 ଟଙ୍କାର ବଳକା ରାଶିକୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିନଥିଲେ ।

ତଥାପି, ଅପିଲୀୟ ସହକାରୀ ଆୟୁକ୍ତ, କରଦାତାଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ଏହି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରି ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଯେ ଯେହେତୁ ବିଦେଶୀ ବୈଷୟିକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କ ବେତନ ଧାରା 10(6)(vii) ଅନୁଯାୟୀ ଟିକସରୁ ମୁକ୍ତ ଥିଲା, ଧାରା 40(c)(iii) ରେ ଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ନଥିଲା । ରାଜସ୍ୱ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ଆବେଦନକୁ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ମତ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଯେ କେବଳ ଧାରା 10(6)(vii) ଅନୁଯାୟୀ ବେତନ ଛାଡ଼ ହୋଇଥିବାରୁ, ଧାରା 40(c)(iii) ରେ ଥିବା ପରନ୍ତୁକ ଲାଗୁ ହେବା ବନ୍ଦ ହୁଏ ନାହିଁ । ଉକ୍ତ ଉପ-ଖଣ୍ଡର ପରନ୍ତୁକ ଅନୁଯାୟୀ, କେବଳ ଜଣେ କର୍ମଚାରୀ ଯାହାଙ୍କର ମୁଖ୍ୟ ବେତନ ଅଧୀନରେ ଦେୟ ବେତନ 7,500 କିମ୍ବା ତା 'ଠାରୁ କମ୍ ଥିଲା, ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ ଦିଆଯାଇଛି । ଯେହେତୁ ଏହି ମାମଲାରେ ମୁଖ୍ୟ ବେତନ ଅଧୀନରେ ଆଦାୟଯୋଗ୍ୟ ଆୟ 7,500 ଟଙ୍କାରୁ ଅଧିକ ଅଛି, ଏହି ଛାଡ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୁଏ ନାହିଁ । ଯେହେତୁ ଉକ୍ତ ବିଦେଶୀ ବୈଷୟିକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ କରଦାତାଙ୍କର ଜଣେ କର୍ମଚାରୀ ଥିଲେ, ତେଣୁ ସେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଧାରା 40(c)(iii) ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ହୋଇଥିଲେ ବୋଲି ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ କହିଛନ୍ତି । କରଦାତାଙ୍କ ଅନୁରୋଧ କ୍ରମେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ମତ ପାଇଁ ଏହା ନିମ୍ନଲିଖିତ ପ୍ରଶ୍ନକୁ ଦର୍ଶାଇଥିଲା:

"ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ନିର୍ଭର ହୋଇ, ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବାରେ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଥିଲେ ଯେ କରଦାତା-କମ୍ପାନୀର ବୈଷୟିକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କ ପାରିଶ୍ରମିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆକଳନ ବର୍ଷ 1965-66 ପାଇଁ ଧାରା 40(c)(iii) ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ସଠିକ୍ ଭାବରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଥିଲା ।"

ଆକଳନ ବର୍ଷ 1965-66 ପାଇଁ ଧାରା 40(c)(iii) ଯେପରି ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହୋଇଥିଲା, ନିମ୍ନମତେ ଦର୍ଶାଇ ଥିଲା:

"40. ଧାରା 30 ରୁ 39 ରେ ଏହାର କିଛି ବିପରୀତ ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ, "ବ୍ୟବସାୟ କିମ୍ବା ବୃତ୍ତିର ଲାଭ ଏବଂ ସୁବିଧା" ଶୀର୍ଷକ ଅଧୀନରେ ଦେୟଯୋଗ୍ୟ ଆୟ ଗଣନା କରିବାରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ରାଶି ଛାଡ କରିହେବ ନାହିଁ ।

....

(c) କୌଣସି କମ୍ପାନୀ ମାମଲାରେ ......

(iii) 1964 ମସିହା ଫେବୃଆରୀ 29 ତାରିଖ ପରେ ହୋଇଥିବା କୌଣସି ବ୍ୟୟ, ଯାହାର ପରିଣାମ ସ୍ୱରୂପ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କିମ୍ବା ପରୋକ୍ଷ ଭାବେ କୌଣସି କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ (କୌଣସି ଦାୟିତ୍ୱ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କମ୍ପାନୀ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା କୌଣସି ରାଶି ସହିତ, ଯାହା ଏପରି ଦେୟ ପାଇଁ ଉକ୍ତ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯିବାର ଥିଲା) କୌଣସି ଲାଭ କିମ୍ବା ସୁବିଧା କିମ୍ବା ଅତିରିକ୍ତ ଭତ୍ତା, ଯାହା ଟଙ୍କାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ ହୋଇଥାଏ କିମ୍ବା ହୋଇନଥାଏ, ଉକ୍ତ ବ୍ୟୟ ଉକ୍ତ ତାରିଖ ......ପରେ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତିର କୌଣସି ଅବଧି ପାଇଁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଉଥିବା ବେତନ ପରିମାଣର ଏକ-ପଞ୍ଚମାଂଶରୁ ଅଧିକ ହୋଇଥାଏ ।

ଆହୁରି ଉଲ୍ଲେଖଥାଉ ଯେ, ଏହି ଉପ-ଖଣ୍ଡରେ ଥିବା କିଛି ବି ଏପରି କୌଣସି ବ୍ୟୟ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ, ଯାହାର ଫଳସ୍ୱରୂପ କୌଣସି କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ, ଯାହାଙ୍କର ଆୟ "ବେତନ" ଶୀର୍ଷକ ଅଧୀନରେ ସାତ ହଜାର ପାଞ୍ଚ ଶହ ଟଙ୍କା କିମ୍ବା ତା 'ଠାରୁ କମ୍ ହୋଇଥାଏ, ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କିମ୍ବା ପରୋକ୍ଷ ଭାବେ ତାଙ୍କୁ କୌଣସି ଲାଭ କିମ୍ବା ସୁବିଧା କିମ୍ବା ଅତିରିକ୍ତ ଭତ୍ତା ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବ ।

ଏହି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 10(6)(vii) ଅନୁଯାୟୀ, କୌଣସି ବୈଷୟିକବିଦଙ୍କୁ, ଯିଏକି ଭାରତକୁ ଆସିଥିବା ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷର ଠିକ୍ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଚାରିଟି ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ବର୍ଷରେ ରହୁନଥିଲେ, ଜଣେ ବୈଷୟିକ ଭାବରେ ପ୍ରଦାନ କରିଥିବା ସେବା ପାଇଁ 'ବେତନ' ଶୀର୍ଷକରେ ଦେୟଯୋଗ୍ୟ ପାରିଶ୍ରମିକକୁ ଛାଡ଼ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ମାମଲାରେ, ବିଦେଶୀ ବୈଷୟିକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କୁ ପ୍ରଦତ୍ତ ବେତନ ଧାରା 10(6)(vii) ଅନୁଯାୟୀ ସ୍ୱୀକାର୍ଯ୍ୟ ଭାବରେ ଛାଡ଼ କରାଯାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା କରଦାତାଙ୍କ ଯୁକ୍ତି ଏହିପରି ଅଟେ: ଉକ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କ ଦେୟଯୋଗ୍ୟ ବେତନକୁ ଧାରା 10(6)(vii) ଅନୁଯାୟୀ ଛାଡ଼ କରାଯାଇଥିଲା । ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦରେ କହିବାକୁ ଗଲେ, ଅଧିନିୟମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ଏହା କିଛି ନଥିଲା । ଯଦି ତାହା ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ଧାରା 40(c) ର ଉପ-ଧାରା (iii) ର ଦ୍ୱିତୀୟ ପରନ୍ତୁକଟି ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରିଥାଏ, ଯେହେତୁ "ବେତନ" ଶୀର୍ଷକ ଅଧୀନରେ 'ଶୂନ' ଆୟ ସାତ ହଜାର ପାଞ୍ଚ ଶହ ଟଙ୍କାରୁ କମ୍ ଅଟେ । ଉକ୍ତ ଦ୍ୱିତୀୟ ପରନ୍ତୁକ ଅନୁଯାୟୀ, ଉପ-ଖଣ୍ଡ (iii) ର ମୁଖ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାଟି ବାଦ ପଡି ଯାଇଛି । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଯୁକ୍ତି ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଯଦି ଏକ ଟଙ୍କାର ଆୟ 7,500 ଟଙ୍କାରୁ କମ୍ ହୋଇଥାଏ, ଏହା କହିବାର କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ ଯେ 'ଶୂନ' ଆୟ ଏପରି ଏକ ଆୟ ନୁହେଁ ଯାହା 7,500 ଟଙ୍କାରୁ କମ୍ ହୋଇଥାଏ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ମତ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଯେ ଯେହେତୁ ଧାରା 10 ଅନୁଯାୟୀ ଛାଡ଼ କରାଯାଇଥିବା ଆୟ ମୋଟ ଆୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ଦାୟୀ ନୁହେଁ, ତେଣୁ ଏହିପରି ଛାଡ଼ କରାଯାଇଥିବା ବେତନ ଆୟକୁ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 40(c)(iii) ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ 'ଶୂନ' ଆୟ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ।

ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଓକିଲଙ୍କୁ ଶୁଣିବା ପରେ, ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ମତ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଅଟେ ଏବଂ ଏଥିରେ କୌଣସି ହସ୍ତକ୍ଷେପର ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ ।

ତଦନୁସାରେ ଏହି ଆବେଦନ ବିଫଳ ହେଲା ଏବଂ ଖାରଜ କରିଦିଆଗଲା । କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ନାହିଁ ।

ଜି. ଏନ୍. ଆବେଦନ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷା ରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:

ସୁଶ୍ରୀ ସଙ୍ଗୀତା ଲେଙ୍କା,
ଅନୁବାଦିକା,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ